

<Ressenya>

Jordi Quintana Albalat

Barba C.; Capella, S.(Coord.)(2010)
Ordinadors a les aules. La clau és la metodologia. Barcelona: Graó.

Data de presentació: 07/07/2010

Data d' acceptació: 16/09/2010

Data de publicació: 12/01/2011

//Paraules clau: TIC, TAC, educació, metodologia, ordinadors, educació 2.0, web 2.0, competències, intel·ligències múltiples, TAF, webgimcanes, webtasques, caceres del tresor, aprenentatge basat en problemes, blocs, wikis.

//Dades de l'autor de la ressenya:

Jordi Quintana és mestre i professor de la Universitat de Barcelona. Ha centrat els seus estudis i publicacions en l'àmbit de l'educació i les tecnologies i en la música popular.

jordi.quintana@ub.edu

//Referència recomanada:

Quintana Albalat, J. (2011). Ressenya de: Barba, C.; Capella, S. (2010). *Ordinadors a les aules. La clau és la metodologia.* Barcelona: Graó. [En línia] *Revista d'Innovació i Recerca en Educació* Vol. 4, núm. 1, 88-90. Accessible a: <http://www.raco.cat/index.php/REIRE>

El contingut

Tal com diuen els autors, aquest llibre és una «obra coral» organitzada en dues parts: una està destinada a explicitar alguns fonaments i bases referencials comuns, i l'altra recull tant propostes metodològiques, com eines i recursos de base tecnològica i aplicació educativa.

A la primera part, i amb el nom de «TIC i canvi metodològic per a una educació del segle XXI», es recullen cinc escrits d'autors diferents. En el primer, Jordi Adell, a partir d'una interessant anàlisi crítica del concepte educació 2.0 —que inclou una conceptualització del web 2.0 i una revisió de la seves principals funcions i incidències—, exposa quatre metàfores/usos d'Internet en l'educació que justifiquen el concepte «actitud 2.0» entesa com el pas «de consumidors passius d'informació» a «participants i creadors actius de continguts» (pàg. 26), i planteja el trencament de «l'aïllament tradicional, les escoles com a illes, per convertir-se en nodes de xarxes diverses» (pàg.31).

En el segon escrit es repassa el concepte de «currículum competencial» en els decrets educatius i se suggereixen propostes d'aplicació i concreció a les escoles. En el tercer, s'analitzen els fonaments de les «competències bàsiques» i les implicacions que té treballar-les a les escoles, tant en les decisions curriculars i organitzatives, com pel que fa a la seva integració contextualitzada en les seqüències didàctiques. L'obra no entra gaire en l'anàlisi crítica, la qual es «deixa» a altres autors (Gimeno Sacristán, J.(coord.)(2008) *Educar por competencias, ¿qué hay de nuevo?* Madrid: Morata). Aquesta primera part acaba amb un breu però clar comentari sobre les competències del professorat i amb una exposició de la teoria de les intel·ligències múltiples de Howard Gardner i el suggeriment de tenir-les en compte a l'hora de planificar intervencions educatives.

A la segona part, sota el títol «Propostes metodològiques competencials que utilitzen les TC», es recullen un seguit de «veus» que exposen les seves reflexions, experiències i usos de les TIC com a TAC (tecnologies per a l'aprenentatge i el coneixement) en el context de les webquestes i altres metodologies associades, com ara el treball amb fons (TAF), les webgimcanes, les webtasques, les caceres del tresor, etc., així com en l'aprenentatge basat en problemes (ABP/PBL), l'ús i creació de blocs i de wikis, la realització de projectes telemàtics col·laboratius, la integració creativa del JClic, la creació de programes de ràdio a l'escola, etc. En aquest recull se suggereix la potenciació de l'ús i creació d'informació sonora i visual complementària i alternativa a la textual, i l'aposta per al mashing o barreja, tant de continguts, com de formats i suports d'informació, com d'aplicacions.

El llibre finalitza amb la presentació i el suggeriment d'ús per a l'aprenentatge de diversos entorns, recursos, aplicacions i activitats mediat amb TIC i, per tant, usats com a TAC, i fa un toc d'atenció sobre la importància de l'accessibilitat a la xarxa i els principals estàndards i validadors. També fa una reflexió sobre el valor dels dossiers d'aprenentatge (portafolios), tot i que malauradament no incideix en els dossiers d'aprenentatge electrònics o digitals, i proposa un glossari, un recull de fonts i recursos, i un «Qui és qui?» dels autors i les autores.

Quintana Albalat J. Ressenya: *Ordinadors a les aules. La clau és la metodologia*

Ordinadors a les aules és un llibre interessant i útil, tant pel tractament que fa dels fonaments seleccionats —que es podrien complementar amb altres, com ara el treball per projectes, les competències informacionals, etc.— com per les propostes metodològiques que presenta, les quals parteixen d'experiències reals i quotidianes que s'estan portant a terme a centres educatius del nostre entorn.

Copyright © 2011. Aquesta obra està subjecta a una llicència de Creative Commons mitjançant la qual qualsevol explotació de l'obra haurà de reconèixer els autors de la mateixa, citats a la referència recomanada que apareix a l'inici del document.

